Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

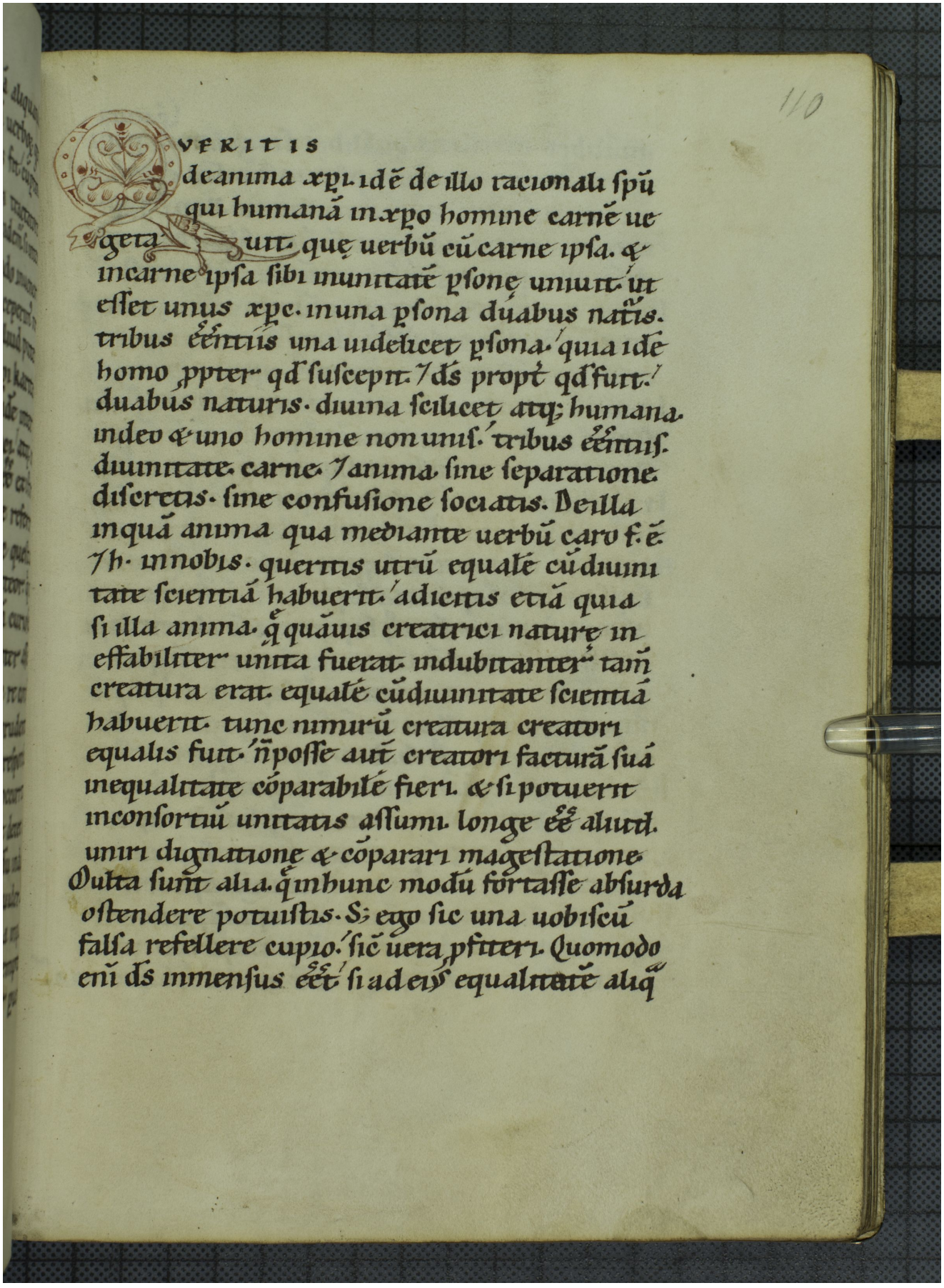

110

VERITIS
de anima xpi. idē de illo racionali spū
qui humanā in xpo homine carnē ue
getā uiuit. quę uerbū cū carne ipsa. &
in carne ipsa sibi in unitatē psonę uniuit. ut
esset unus xpc. in una psona duabus nāīs.
tribus ēēntiīs una uidelicet psona. quia ide
homo ꝓpter qd suscepit. 7 ds propt qd fuit.
duabus naturis. diuina scilicet atq; humana.
inde & uno homine non uniſ. tribus ēēntiīs.
diuinitate. carne. 7 anima. sine separatione.
discretis. sine confusione sociatis. De illa
in quā anima qua mediante uerbū caro f. ē.
7 h. in nobis. quertis utrū equalē cū diuini
tate scientiā habuerit. adicitis etiā quia
si illa anima. q̄ quāuis creatrici nature in
effabiliter unita fuerat. indubitanter tāñ
creatura erat. equalē cū diuinitate scientiā
habuerit. tunc nimirū creatura creatori
equalis fuit. ñ posse aut creatori factura suā
inequalitate cōparabilē fieri. & si potuerit
inconsortiū unitatis assumi. longe ēē aliud.
uniri dignatione & cōpariari magestatione.
Oulta sunt alia. q̄ in hunc modū fortasse absurda
ostendere potuistis. S; ego sic una uobiscū
falsa refellere cupio. sic uera pfiteri. Quomodo
enī ds immensus ēēt. si ad eius equalitatē aliq̄